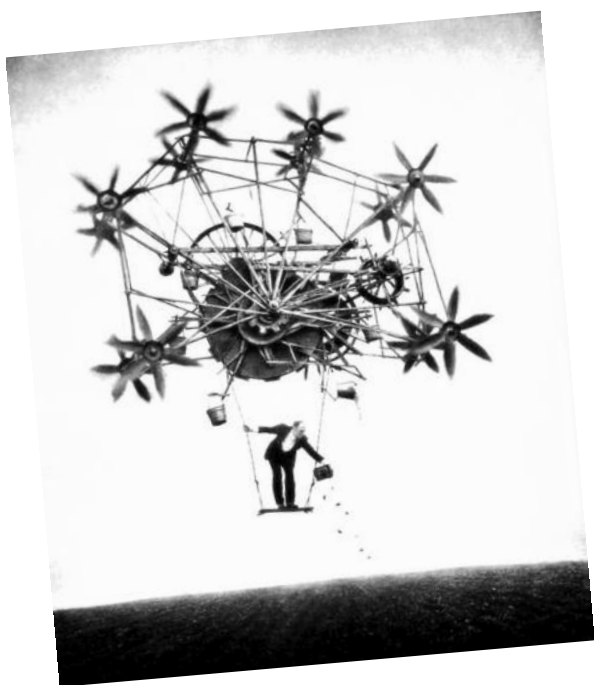

3^η Χρόνια Κατάληψη Ανάληψης

Παρουσίαση του εγχειρήματος

Το παρόν έντυπο συντάχθηκε τον Οκτώβριο του 2017 για τις ανάγκες της συνέλευσης αναρχικών της Κατάληψης Ανάληψης. Κυκλοφορεί σε 500 αντίτυπα, και διανέμεται σε στέκια, καταλήψεις και χέρι με χέρι. Στις σελίδες που ακολουθούν δημοσιεύονται βιωματικά κείμενα όπως και αυτοπαρουσιαστικά κείμενα ομάδων που στεγάζονται/φιλοξενούνται σε αυτό.

Για επικοινωνία: *Email: analipsi@espiv.net*
Blog: katalipsianalipsis.espivblogs.net

Η Αναρχία είναι ταξίδι ζωής δίχως τέλος
και όχι η ευκαιριακή συνάντηση στο τώρα

Λίγα λόγια για την κατάληψη

Η Κατάληψη της Ανάληψης βρίσκεται στο πάρκο Αναλήψεως στον Βύρωνα, πλησίον της Λ.Φορμίωνος (9η στάση). Ξεκίνησε τη δράση της το 2014 όπου και πραγματοποιήθηκε κατάληψη από αναρχικούς/ες, συντρόφους και συντρόφισσες στο δημοτικό αναψυκτήριο του πάρκου όπου ήταν για χρόνια εγκαταλελειμμένο. Από την πρώτη κιόλας μέρα της κατάληψης, άρχισαν οι εργασίες στο χώρο του αναψυκτηρίου, ώστε αυτό να καταστεί βιώσιμο και λειτουργικό, καθώς ήταν εμφανής η εικόνα της εγκατάλειψης. Βάφτηκαν οι τοίχοι, επισκευάστηκαν τα ψυγεία, η κουζίνα και οι τουαλέτες, άδειασαν οι αποθήκες από τα μπάτζα και τα σκουπίδια, ενώ επανασυνδέθηκε το νερό. Σε ότι έχει να κάνει ειδικά με το τελευταίο, αυτό επανασυνδέθηκε και στο πάρκο, καθώς λόγω βλάβης ο δήμος το είχε στερήσει από την γειτονιά για κάποια χρόνια. Σύντροφοι και συντρόφισσες, μετά από αρκετές μέρες κατάφεραν να βρουν τη βλάβη στο δίκτυο, η οποία είχε “επισκευαστεί” με...τσιμέντο.... και την αποκατέστησαν. Επισκευάστηκαν επίσης οι βρύσες, οι οποίες είχαν καταργηθεί από το δήμο. Τέλος, σε ότι έχει να κάνει με τις παρεμβάσεις μας στο πάρκο αναφέρουμε ότι κάναμε εργασίες γύρω από το φωτισμό.

Σε ότι αφορά τη λειτουργία του χώρου, για αυτή είναι υπεύθυνη, η συνέλευση αναρχικών με την υπογραφή “Κατάληψη Ανάληψης”, ενώ ο χώρος γενικά είναι ανοικτός στη γειτονιά. Συγκεκριμένα, και σύμφωνα με τις αποφάσεις της συνέλευσης, όποια ομάδα/παρέα/πρωτοβουλία/άτομο θέλει να τον ζητήσει για κάποια δραστηριότητα ή την δημιουργία μιας δομής, πρέπει να βρεθεί στη διαδικασία της και να γίνει συζήτηση για το αν ο τρόπος λειτουργίας της, συνάδει με τα χαρακτηριστικά της κατάληψης (αντιεραρχικά, αντιεμπορευματικά, αντιθεσμικά, κ.α), εξηγείται ακόμα ότι άτομα που ανήκουν σε ρατσιστικά και φασιστικά μορφώματα, σώματα ασφαλείας, κόμματα ή παρατάξεις (και έχουν κάποια ιδιότητα στελέχους, όχι για τα απλά μέλη) είναι ανεπιθύματα, όσο διατηρούν αυτή τους την ταυτότητα/ιδιότητα. Από εκεί και πέρα, μόλις εγκριθεί η δημιουργία μιας ομάδας, αυτή είναι αυ-

τόνομη να αποφασίζει με βάση τα δικά της χαρακτηριστικά, τα οποία πάντα πρέπει να είναι σύμφωνα με αυτά των αυτοοργανωμένων δομών αγώνα. Στη συνέλευση δεν θα συζητηθεί ποτέ το τι γίνεται ή πως λειτουργεί μια δομή της κατάληψης, καθώς θέλουμε να αποφύγουμε το “συγκεντρωτικό” μοντέλο, όπου τα πάντα περνούν από την πολιτική συνέλευση μιας κατάληψης/στεκιού. Κυρίως για πολιτικούς λόγους, αλλά και για πρακτικούς. Από εκεί και πέρα γίνονται συνδιαχειριστικές συνελεύσεις, όπου αποφασίζονται τα διαχειριστικά ζητήματα της κατάληψης (καθαριότητες, πρόγραμμα ομάδων).

Οι μόνες περιπτώσεις για να εμπλακεί η συνέλευση σε ένα ζήτημα ομάδων/άλλων συνελεύσεων/πρωτοβουλιών είναι να μην γίνουν σεβαστά από μέλη τους τα χαρακτηριστικά λειτουργίας της κατάληψης, να παρουσιαστούν δηλαδή φασιστικές, βίαιες, ρατσιστικές, σεξιστικές, αντισυντροφικές, και γενικότερα εξουσιαστικές συμπεριφορές. Σε αυτές τις περιπτώσεις καλούνται κοινές συνελεύσεις με τα εμπλεκόμενα μορφώματα και άτομα.

Σε ότι αφορά τις δράσεις τώρα της πολιτικής συνέλευσης της κατάληψης, απολογιζόμαστε σε αυτά τα τρία χρόνια: Αντικλογικές παρεμβάσεις, παρεμβάσεις ενάντια στο δημοψήφισμα, διοργάνωση δύο φεστιβάλ (Θεατρικό, και Κατ.Ανα festival), διήμερο αφιερωμένο στον ανεξάρτητο/ αυτοοργανωμένο/αντιεμπορευματικό κινηματογράφο, βιβλιοπαρουσιάσεις και συζητήσεις, αντιφασιστικές συναυλίες, πάρτι οικονομικής ενίσχυσης για την κάλυψη δικαστικών εξόδων συντρόφων/ισών, ενώ έχει συνδιοργανώσει αντιρατσιστικό ολόημερο (Σκοπευτήριο Καισαριανής) με την συμμετοχή μεταναστών/ριών από τις καταλήψεις στέγης και φιλοξενίας και αντιφασιστική/αντιρατσιστική συναυλία, με τη συμμετοχή μεταναστών δεύτερης γενιάς (Πλ.Βαρνάβα). Συμμετείχαμε επίσης σε αντιφασιστικές πορείες και συνελεύσεις τόσο στις γειτονιές όσο και στο κέντρο

Στην κατάληψη σήμερα στεγάζονται ή φιλοξενούνται έξι ομάδες και δύο συνελεύσεις. Αυτές αναλυτικά είναι :

Συνέλευση Αναρχικών της Κατάληψης Ανάληψης
Αντιφασιστική Συνέλευση από τα Ανατολικά της Αθήνας
Συντακτική Ομάδα της Αναρχικής εφημερίδας Βύρωνα, Καισαριανής, Παγκρατίου “Ελέφαντας”
Αντιφασιστική Πρώτοβουλία Βύρωνα
Ομάδα “In medias res”

Ομάδα χορογυμναστικής
Μουσική ομάδα “Μετροτρόμος”
Αυτοδιαχειριζόμενη βιβλιοθήκη “El Viaje”

Στον χώρο σχεδόν κάθε Τετάρτη πραγματοποιούνται θεματικά καφε-νεΐα από τις 21.00, με μουσική, συζητήσεις, βιβλιοπαρουσιάσεις προβολές. Τα καφενεΐα αυτά, εκτός του ότι είναι μια ευκαιρία να συναντηθούμε και να γνωριστούμε, έχουν και ως σκοπό την οικονομική ενίσχυση των ομάδων της κατάληψης, οι οποίες έχουν και την εκάστοτε ευθύνη για τη διοργάνωσή τους. Επίσης, ο χώρος και οι υποδομές του (δηλ. ψυγεία, κουζίνα), παραχωρείται σε οικογένειες για παιδικά πάρτι, αφού πρώτα ενημερωθούν για τα χαρακτηριστικά του, και αφού γίνει μια συζήτηση για την ευθύνη τους απέναντι στο χώρο. Στην κατάληψη τέλος, πραγματοποιούνται συναυλίες, θεατρικές παραστάσεις και αφηγήσεις, ενώ υπάρχει δανειστική βιβλιοθήκη και βιβλιοπωλείο κινηματικών εκδόσεων.

Ενημερωτικά ακόμα αναφέρουμε ότι στο παρελθόν δημιουργήθηκαν, και για διάφορους λόγους σταμάτησε η λειτουργία τους, οι εξής ομάδες : Ομάδα δημιουργικής απασχόλησης παιδιών, ομάδα αλληλέγγυας κουζίνας στους μετανάστες που φιλοξενούνται στην κατάληψη στέγης Νοταρά 26, ομάδα metal και punk καφενεΐων, συνέλευση για τις αλλαγές στα ΜΜΜ, ταμείο αλληλεγγύης για δικαστικά έξοδα συντρόφων/ισσών από τις ανατολικές συνοικίες, ομάδα αυτομόρφωσης στον Γκυ Ντεμπόρ, ομάδα stencil-graffiti ενώ γινόντουσαν και μαθήματα αγγλικών.

Στα σχέδια τέλος, συντρόφων/συντροφισσών για το επόμενο διάστημα είναι η επαναλειτουργία της ομάδας δημιουργικής απασχόλησης παιδιών, η έναρξη μαθημάτων μουσικών οργάνων, η έναρξη κύκλου αυτοοργανωμένων μαθημάτων φωτογραφίας, η λειτουργία θεατρικού εργαστηρίου, η δημιουργία ομάδας αλληλέγγυας κουζίνας. Σε αυτά θα προσθέταμε και την υποδομή studio της κατάληψης, όπου ακόμα βρίσκεται στο στάδιο της κατασκευής και η ευθύνη του έχει περάσει στην μουσική ομάδα “Μετροτρόμος”.

Συνέλευση Κατάληψης Ανάληψης

Η Μουσική Ομάδα “Μετροτρόμος”

Ο «Μετροτρόμος» είναι μία συλλογικότητα ανθρώπων που θέλουν να εκφραστούν μέσα από τη μουσική με οποιονδήποτε τρόπο. Λειτουργεί οριζόντια και αδιαμεσολάβητα, χωρίς ειδικούς & ειδικευόμενους, χωρίς δάσκαλους & μαθητές, χωρίς αρχηγούς & καθοδηγούμενους. Στεγάζεται και έχει δράση στο κατηλειμμένο αναψυκτήριο του πάρκου της Ανάληψης στον Βύρωνα.

Σκοπός της ομάδας είναι η δημιουργία μιας μουσικής δομής η οποία θα διαχειρίζεται ένα προβάδικο studio. Θα φιλοξενεί μπάντες και ατομικότητες που έχουν ανάγκη να εκφραστούν ελεύθερα & να δημιουργήσουν μαζί αλλά και την όρεξη να οργανώνουν μόνες τους το δημιουργικό τους οίστρο, τις πρόβες τους, μακριά από τα αποστειρωμένα, πολλές φορές, περιβάλλοντα «επαγγελματικών» studio.

Επιπλέον, η ομάδα έχει ως στόχο την διεκπεραίωση DIY συναυλιών, μουσικών καφενείων, κύκλων αυτομόρφωσης και οτιδήποτε άλλο μπορεί να συμβάλλει στην ελεύθερη έκφραση των καλλιτεχνικών ανησυχιών του καθένα χωρίς μεσάζοντες κι αφεντικά, απέχοντας από την παραγωγή κέρδους. Για να συμμετέχει κάποιος/α στα παραπάνω δεν χρειάζεται να φέρει κάποιου είδους «παράσημα» της DIY πολιτικής άποψης/στάσης ζωής καθώς συζητάμε από κοινού κάθε περίπτωση ξεχωριστά.

Χαρακτηριστικά της ομάδας

Αυτοκαθοριζόμαστε ως μουσική ομάδα και όχι ως πολιτική συλλογικότητα. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θεωρούμε τους εαυτούς μας πολιτικά όντα, καθώς ζούμε και αναπνέουμε καθημερινά τη σαπίλα της κοινωνίας, στο χώρο εργασίας, στις γειτονιές, στις σχολές, στα σχολεία και σε κάθε περιβάλλον κοινωνικοποίησης και αλληλεπίδρασης με τους γύρω μας. Για το λόγο αυτό στηρίζουμε και οργανώνουμε εκδηλώσεις για πολιτικούς σκοπούς, πέρα από τη συντήρηση τις ίδιες της ομά-

δας. Η ομάδα αντιτίθεται στην μουσική βιομηχανία και στην εμπορευματοποίηση της παραμικρής νότας που παράγεται από ανθρώπους που χρησιμοποιούν τη μουσική τους ως τρόπο έκφρασης. Τασσόμαστε κάθετα και αμετάβλητα απέναντι σε κάθε ρατσιστική, σεξιστική, φασιστική, και γενικότερα εξουσιαστική συμπεριφορά βίαση φυλής, φύλου και επιβολής δύναμης και περιμένουμε την ίδια συμπεριφορά από τα άτομα που συμμετέχουν στις εκδηλώσεις και στη δομή του studio.

Θεωρούμε αναγκαία την ενασχόληση όλων όσων αποφασίζουν να συμμετέχουν στα εγχειρήματά μας για το λόγο ότι χωρίς τη συμβολή τους δεν είναι δυνατή η διατήρηση των δομών που επιθυμούμε να φιλοξενήσουμε. Επίσης, κρίνουμε αναγκαία τη συμμετοχή όλων για την προώθηση της κουλτούρας της αυτοδιεύθυνσης και αυτοδιαχείρισης. Θεωρούμε, ακόμα, ότι μια τέτοια δομή λειτουργεί σαν ένα πρώτο σκαλοπάτι για να έρθουν σε επαφή άτομα από διάφορες γειτονιές της Αθήνας με τη συγκεκριμένη κουλτούρα που επιθυμούμε να προωθήσουμε.

Αναρχική Εφημερίδα Βύρωνα, Παγκρατίου,Καισαριανής “Ελέφαντας”

Η αναρχική εφημερίδα “ΕΛΕΦΑΝΤΑΣ” ενσαρκώνει τις επιθυμίες και τις ανάγκες μας για αντι-πληροφόρηση, ελεύθερη έκφραση και διάχυση του αναρχικού λόγου στις γειτονιές μας. Η πολιτική ομάδα που απαρτίζει και τη συντακτική, ήρθε κοντά με τις ιδέες της αυτό-οργάνωσης και της συνδιαμόρφωσης, μετατρέποντας την ατομική σκέψη και δημιουργικότητα σε συλλογικό αγώνα.

Σε αυτήν, πέρα από εκείνους που αυτοπροσδιορίζονται ως αναρχικοί/ες, συμμετέχουν και άτομα που βρίσκουν τους εαυτούς τους σύμφωνους με τις αναρχικές δομές και τον αντίστοιχο τρόπο λειτουργίας τους. Από τον Ιανουάριο του 2016 ο ΕΛΕΦΑΝΤΑΣ διανέμεται δωρεάν “τρυπώνοντας” σε πόρτες πολυκατοικιών, “χέρι με χέρι” -κυρίως στις περιοχές του Βύρωνα, Παγκρατίου, Καισαριανής- αλλά και με σταθερή παρουσία σε κινηματικούς χώρους στις ευρύτερες περιοχές. Στόχος αυτού του εγχειρήματος είναι η πολιτική προσέγγιση, κριτική και παρουσίαση όχι μόνο αμιγώς πολιτικών θεματικών αλλά και διάφορων κοινωνικών ζητημάτων και πολιτιστικών δραστηριοτήτων.

Επιζητάμε με τα μέσα που διαθέτουμε την αφύπνιση της καθησυχασμένης συνείδησης μέσα στην υπνωτική κανονικότητα που όλοι βιώνουμε, ο καθένας με τον δικό του τρόπο.

Τα απαιτούμενα έσοδα για την πραγμάτωση αυτού του εγχειρήματος προέρχονται από εκδηλώσεις, bar οικονομικής ενίσχυσης αλλά και την υποστήριξη της ίδιας της ομάδας. Επίσης για την οικονομική ενίσχυση του εγχειρήματος μπορείτε να επικοινωνήσετε ηλεκτρονικά με τη συντακτική ομάδα, ενώ υπάρχει μόνιμα κουτί ελεύθερης συνεισφοράς στην Κατάληψη Ανάληψης.

Και γιατί “Ελέφαντας”; Για τη μνήμη που μας κυνηγά και δε μας αφήνει να ξεχάσουμε όλους αυτούς τους αιώνες, γεμάτους από επαναστάσεις, εξεγέρσεις και το αίμα αυτών που κατάφεραν να γυρίσουν τα πολυπόθητα γρανάζια. Για το αόρατο βάρος όλων εκείνων των φορών που η ιστορία μας έπαιξε άσχημο παιχνίδι σε μία σχέση που αιωνίως διακυβεύεται, που θα συνεχίσει μέχρι το τέλος της , αυτή των καταπιεστών και καταπιεζόμενων...

Συντακτική Ομάδα

InMediasRes – μια αυτο-παρουσίαση

Από τον Ιούνιο του 2015 κάποιες και κάποιοι που συμμετείχαμε στην συνέλευση του Κοινωνικού Πολιτιστικού Κέντρου Βύρωνα (Λαμπηδόνα) και αποχωρήσαμε από αυτήν, αρχίσαμε να συναντιόμαστε και να συζητάμε τις Τρίτες στην κατάληψη της Ανάληψης. Αυτή η συζήτηση, με αφορμή το δημοψήφισμα του Ιουλίου του 2015 και ό,τι επακολούθησε, εμβαθύνθηκε και οδήγησε σε μια πρώτη κοινή τοποθέτηση αλλά και σ' ένα όνομα γι' αυτή την συνέλευση/πολιτική ομάδα/κύκλο συζήτησης: In Medias Res, “Από τη μέση των πραγμάτων”.

Τα θέματα με τα οποία ασχολούμαστε προέρχονται από τις ίδιες τις δικές μας ανάγκες, ανησυχίες αλλά και τα πραγματικά μας προβλήματα ακριβώς γιατί δεν έχουμε την αντίληψη ότι πρέπει να απαντάμε στα ζητήματα της κεντρικής πολιτικής σκηνής. Η προβληματική μας έχει επικεντρωθεί μέχρι τώρα στα εξής:

- τα όρια των αυτοοργανωμένων εγχειρημάτων/συλλογικοτήτων σε μια συγκυρία υποχώρησης των κοινωνικών αγώνων και όξυνσης της επίθεσης του κράτους και του κεφαλαίου στους εκμεταλλεομενους
- η αναδιάρθρωση του κεφαλαίου από τη δεκαετία του 1970 και οι διαιρέσεις που αναπτύσσονται μέσα στο προλεταριάτο σ' αυτή τη διαδικασία, ειδικότερα στην περίπτωση του ελληνικού κράτους, θέμα για το οποίο οργανώσαμε δυο δημόσιες εκδηλώσεις στην κατάληψη της Ανάληψης, τον Φλεβάρη και τον Ιούνιο του 2016 στο πλαίσιο των Zero_Gravity_Riots:
 - η πρώτη για την έννοια της “Μεταπολίτευσης” ως διαρκούς επανεκκίνησης της προσπάθειας του ελληνικού κράτους και κεφαλαίου να αναδιαρθρωθούν εκσυγχρονίζοντας την εκμετάλλευσή μας
 - η δεύτερη για την απουσία, στη σημερινή συγκυρία, αγώνων για τον μισθό, ως αποτύπωση της διάλυσης της “εργατικής ταυτότητας”

- οι έμφυλες καταπιέσεις και οι τρόποι αντιμετώπισής τους μέσα στο κίνημα με αφορμή ένα περιστατικό σεξιστικής βίας στο οποίο εμπλεκόταν μέλος μας.
- Η πολιτική των ταυτοτήτων ως πεδίο συνάρθρωσης των σχέσεων κυριαρχίας (τάξη, φυλή, φύλο) και των αγώνων εναντίον τους, με φόντο την άνοδο και την απήχηση, και εντός του προλεταριάτου, ακροδεξιών ρευμάτων που υπερασπίζονται τη λευκή κυριαρχία, στη βάση μιας ταυτότητας.

e-mail: inmediasres@espiv.net

blog: <https://inmediasres.espivblogs.net>

Κείμενο Αυτοπαρουσίασης Αυτοδιαχειριζόμενης Ομάδας Βιβλιοθήκης ‘EL VIAJE’

Η Αυτοδιαχειριζόμενη Ομάδα Βιβλιοθήκης “El viaje” απαρτίζεται από συντρόφους από τις γειτονιές μας. Σε μια περίοδο που εντείνεται η επίθεση κράτους και κεφαλαίου απέναντι στα καταπιεσμένα κομμάτια της κοινωνίας,σε συνδυασμό με την παράλληλη ύφεση του οριζόντιου/ανταγωνιστικού κινήματος,θεωρούμε τη γνώση και το βιβλίο ως οργανικό κομμάτι της επαναστατικής σκέψης και προοπτικής. Κατά τη γνώμη μας μέσα απ’το βιβλίο ταξιδεύουμε στα απέραντα πελάγη της ιστορίας της λογοτεχνίας,της πολιτικής θεώρησης και εμβαθύνουμε στο παρελθόν του κινήματος,για να χαράξουμε νέα πορεία στο παρόν και το μέλλον.

Το ταξίδι αυτό ξεκινάει στην κατάληψη της Ανάληψης (πρώην δημοτικό αναψυκτήριο) κάθε Πέμπτη 18.00-20.00, όπου ο καθένας μπορεί να έρθει να μελετήσει ή να δανειστεί βιβλία. Επίσης δεκτές είναι οι προσφορές. Ενδιάμεσοι σταθμοί της περιήγησης μας θα είναι βιβλιοπαρουσιάσειςκαι προβολές ντοκιμαντέρ. Ας γίνουμε όλοι συνεπιβάτες σε αυτό το πολύ όμορφο ταξίδι στη γνώση,ώστε να ανθίσουν οι σπόροι της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Για την ομάδα χορογυμναστικής

Η ομάδα της χορευτικής γυμναστικής ξεκίνησε από το ΚΠΚΒ, στην Λαμπηδόνα. Πριν περίπου ένα χρόνο ζήτησε για μαθήματα και τον χώρο της Κατάληψης Ανάληψης. Τα μαθήματα γίνονται κάθε Πέμπτη στις 8 η ώρα. Σε αυτά γυμναζόμαστε, χορεύουμε και διασκεδάζουμε ταυτόχρονα.

Το πρόγραμμα της χορό-γυμναστικής απευθύνεται σε γυναίκες και άνδρες ανεξαρτήτως ηλικίας και φυσικής κατάστασης.

Έχει σκοπό την ενδυνάμωση και την απόκτηση ενός όμορφα-γυμνασμένου σώματος αλλά πάνω απ' όλα την εξασφάλιση της σωματικής και πνευματικής ευεξίας με τρόπο διασκεδαστικό.

Ελάτε στην παρέα μας να μοιραστούμε την καλή διάθεση και να γεμίσουμε με θετική ενέργεια που όλοι την έχουμε ανάγκη!

Απολογιστικό κείμενο σε σχέση με την αντιμετώπιση διάφορων περιστατικών από την συνέλευση

Γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχουν μαγικές συνταγές ή έτοιμες λύσεις, για τα ζητήματα που προκύπτουν ανάμεσα σε αντιφατικά περιβάλλοντα, όπως είναι αυτά των κανονιστικών πλαισίων που κινούμαστε στην καθημερινότητά μας, σε σχέση με τους κοινωνικούς/πολιτικούς χώρους όπου περνάμε ένα σημαντικό κομμάτι της ζωής μας. Είναι επίσης συνείδησή μας ότι αν δεν είμαστε οπλισμένοι με την υπομονή που χρειάζεται και τα θεωρητικά εκείνα εργαλεία, ώστε να μπορέσουμε να αναλύσουμε διεξοδικά, και να αποφασίζουμε με βάση τις αρχές του αναρχικού κινήματος, δεν θα είμαστε έτοιμοι-ες μέσα σε συνθήκες κοινωνικών ανατροπών, να δομήσουμε μορφές οργάνωσης που να είναι σύμφυτες με τους σκοπούς μας, πόσο μάλλον να οικοδομήσουμε πάνω σε στέρεες βάσεις έναν νέο κόσμο όπως ακριβώς τον ονειρευόμαστε. Η παγίδα του να πέσουμε στα λάθη που σε προηγούμενες ιστορικές περιόδους εγκλωβίστηκαν κομμάτια επαναστατικών κινήματων, είναι πάντα ένα υπαρκτό ενδεχόμενο. Αναφερόμαστε συγκεκριμένα, στην υιοθέτηση τιμωρητικών πρακτικών και την εφαρμογή “πειθαρχικών” μέτρων και ποινών, και που καμμία σχέση δεν έχουν με τις δικές μας καταβολές, και σχετίζεται με την αντιμετώπιση περιστατικών και συμπεριφορών που αντιβαίνουν τις αρχές μας και τους αξιακούς μας κώδικες.

Ο λόγος που ανοίγουμε το παραπάνω κεφάλαιο είναι γιατί ακριβώς, στον τριετή απολογισμό μας, θέλουμε να μιλήσουμε ανοικτά για αποφάσεις που πήραμε γύρω από ζητήματα διάφορων συμπεριφορών του παρελθόντος, και ίσως αφήνουν ένα κενό σχετικά με τα σκεπτικά τους. Η συνέλευσή μας κατέληξε ίσως πολλές φορές σε αποφάσεις, που σύντροφοι/ισσες είχαν έντονες διαφωνίες, έχοντας είτε οριστικές απώλειες (αποχωρήσεις), είτε πάγωμα της δράσης μας μέχρι την επίλυσή τους. Ωστόσο, ως μια κοινότητα αγώνα που από την πρώτη στιγμή γεφύρωσε την ύπαρξή της με τον κόσμο της περιοχής όπου κινείται, και γνωρίζοντας ότι αν μπαίναμε σε λογικές αποκλεισμών με βάση μόνο τα δικά μας αναλυτικά εργαλεία, χωρίς να προβληματοποιήσουμε αρκετά συμπεριφορές, και να επιδιώξουμε την από κοινού συ-

νέλευση με άτομα που δεν μπορούσαν να αντιληφθούν τα βασικά σκεπτικά μας (βλ. άτομα της γειτονιάς), από τη μία να μην θα διαφυλάταμε το εσωτερικό μας, αλλά από την άλλη θα δομούσαμε γύρω μας έναν γυάλινο κόσμο, κυριευμένο από τα φάντασμα των ελιτιστικών νοοτροπιών, που απεχθανόμαστε όσο τίποτε άλλο.

Σε κάθε περίπτωση, προβληματιστήκαμε έντονα για το πως οι αναρχικές διαδικασίες αντιμετωπίζουν καταστάσεις συμπεριφορών τόσο συντρόφων/ισσων, όσο και κόσμου εκτός κινήματος, που συναντήσαμε στις δομές μας, όταν αυτοί/ες κάνουν πράγματα αντίθετα με τα χαρακτηριστικά μας. Η αρχή με την οποία κινηθήκαμε σε γενικές γραμμές ήταν να αποφύγουμε να θυμίζει η συνέλευσή μας “δικαστική” αίθουσα (αν και σε λίγες περιπτώσεις έγινε αυτό εφικτό), καθώς δεν θέλαμε να αποκλείουμε κόσμο από τις διαδικασίες μας ή το χώρο της κατάληψης, χωρίς πρώτα να έχει γίνει επαρκής κουβέντα. Και αυτό γιατί αναρρωτιόμαστε, πως -και αν- θα μπορούμε να μιλάμε για έναν κόσμο ελευθερίας, όταν ο αγώνας αποδόμησης της σημερινής κοινωνίας έχει βασιστεί πάνω σε αμετακίνητες στάσεις, συγκεντρωτικά και ιεραρχικά μοντέλα, κανιβαλλιστικές πρακτικές, νουθεσίες και ανειλικρινείς σχέσεις.

Αναγνωρίζουμε παρ’όλα αυτά ότι ίσως πολλές φορές να κάναμε λάθη στη λήψη αποφάσεων για την αντιμετώπιση διαφόρων περιστατικών. Δεν εξαντλήσαμε θέματα για συμπεριφορές που συναντήσαμε, σε κάποιες δείξαμε υπερβολική ίσως ανεκτικότητα, περιορίσαμε χρονικά τις συζητήσεις μας, ενώ βιαστήκαμε να πάρουμε αποφάσεις για να κλείσουν ζητήματα, κάποια από τα οποία τελικά επανήλθαν, σαν μόνιμες και αμετακίνητες συμπεριφορές και επιλογές. Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε για κάποια περιστατικά αν θα άλλαζαν κάτι οι ατέρμονες συζητήσεις μας γύρω από ζητήματα “αυτοβελτίωσης” (με βάση εννοούμε τους αξιακούς μας κώδικες), είτε συντρόφων/ισσων είτε ατόμων της γειτονιάς που είχαν καθημερινή σχέση με την κατάληψη, σε σχέση με τη συνύπαρξή μας σε έναν αυτοοργανωμένο χώρο. Ωστόσο κάποιες φορές η υπομονή κομματιού της συνέλευσης έφτανε στα όριά της, καθώς αφ’ενός κινδυνεύαμε από ένα έδαφος αναρχικών που επιζητούσε το άνοιγμα αγώνων στις γειτονιές, τη δράση και την όξυνση του κοινωνικοταξικού πολέμου, να αδρανοποιηθούμε και να κλειστούμε σε αυτοαναφορικές συζητήσεις και αφ’ετέρου να μετατραπούμε σε ένα “απολιτικό” στέκι για τους ανθρώπους που σύχναζαν στο πάρκο της Ανάληψης. Έτσι, αν και παλέψαμε αρκετά για να αποφύ-

γουμε αυτή τη νοοτροπία, η συνέλευση κάποιες φορές αναγκάστηκε να πάρει αποφάσεις, αντίθετες με τα όσα θεωρητικά υποστήριζε. Αυτό τροφοδοτήθηκε έντονα και από τη στάση των εμπλεκομένων, καθώς παρουσιάστηκαν αμετακίνητες έως δογματικές απόψεις σε βαθμό που σχεδόν μπλόκαραν διαδικασίες. Οπότε, υπήρξαν και καταστάσεις που αναγκαστήκαμε να υπερβούμε τις όποιες αρχές μας περί εξαντλητικών συζητήσεων, “δεύτερων” και “τρίτων” ευκαιριών, και σε έναν βαθμό λόγω των κοινωνικοπολιτικών εξελίξεων που τρέχανε, πήραμε αποφάσεις -όταν έτειναν να επιβληθούν συμπεριφορές- με βάση την διάθεση εμπλοκής μας σε αγώνες. Εκεί δεν αποκλείουμε να έγιναν και αδικίες. Σε κάθε περίπτωση ωστόσο επιμένουμε στο διαχωρισμό της συμπεριφοράς από το άτομο/α, καθώς πιστεύουμε ότι η τριβή μας με τις κινηματικές διαδικασίες, οι απολογισμοί και η συντροφική κριτική είναι αυτά που αλλάζουν τις κυρίαρχες κοινωνικές σχέσεις. Αυτό όμως απαιτεί και την ανάλογη υπομονή και αυτοκριτική απ' όλες τις μεριές, όπως επίσης και την υπεράσπιση, εμπλοκή και ενδιαφέρον για τις διαδικασίες και τις δομές του αγώνα. Η ανάπτυξη του εγχώριου αναρχικού/αντιεξουσιαστικού κινήματος έγινε με αυξημένους ρυθμούς τα τελευταία χρόνια. Σήμερα θεωρούμε ότι είμαστε στη φάση του “γκεμίζουμε και καταστρέφουμε” ταυτόχρονα με το “χτίζουμε, επιμένουμε και υπερασπιζόμαστε”. Αν ακολουθούμε τις συνταγές του παρελθόντος, δηλαδή μόνο την άρνηση, χωρίς να δημιουργούμε παράλληλα σταθερά πράγματα, που θα τα υπερασπιζόμαστε, δεν θα μπορέσουμε να αποτελέσουμε τον καταλύτη για την κοινωνία της ελευθερίας.

Σε σχέση τώρα με την γειτονιά που συναναστρεφόμαστε καθημερινά, μπορούμε να πούμε ότι διαπιστώσαμε πολύ γρήγορα ότι κινείται σε διαφορετικά μήκη κύματος από ότι εμείς. Η ανοιχτότητα των περισσότερων διαδικασιών μας, και η ανεμπόδιστη πρόσβαση κόσμου στο χώρο της κατάληψης, μας έφερε αντιμέτωπους/ες με ένα σωρό αντιφατικά για το αυτοοργανωμένο κίνημα περιστατικά, καθώς στην συγκεκριμένη γειτονιά δεν υπήρχε από τη μία έντονη κινηματική παρουσία, με αποτέλεσμα κάποια χαρακτηριστικά που βάζαμε να είναι “νέα δεδομένα” για αρκετό κόσμο, και δύσκολα εξηγήσιμα. Πρόκειται για ένα ψηφιδωτό ανθρώπων που αποτελείται από γονείς του πάρκου που αρχικά μας αντιμετώπιζαν με επιφύλαξη, (σήμερα ωστόσο επισκέπτονται και διοργανώνουν μέχρι και πάρτι για τα παιδιά τους στην κατάληψη), παρέες “άγριες” νεολαίας (αρκετοί μετανάστες δεύτερης γενιάς), και μετανάστες πρώτης γενιάς οι οποίοι τις ώρες ψυχαγωγίας

τους έφταναν σε λεκτικούς διαπληκτισμούς (και αραιά και που στα χέρια), και σύχναζαν στον περιβάλλοντα χώρο της κατάληψης για αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα. Όλα αυτά αποτελούσαν τεράστια διακυβεύματα ενώ απαιτούσαν μεγάλη υπομονή για να φτάσουμε σε κάποια σημεία συνεννόησης. Η αλληλεπίδρασή μας μαζί τους αυτά τα τρία χρόνια, μπορούμε να πούμε ότι πέρα από τη γείωση του εγχειρήματός μας με τη γειτονιά, μας πρόσφερε και εμάς σημαντικές εμπειρίες, και εφόδια για το μέλλον, καθώς είδαμε πράγματα να αλλάζουν και αυτό είναι κάτι που μας δίνει παραπάνω ενέργεια και διάθεση για δράση.

Σε αυτό το σημείο, αναρωτιόμαστε κατά πόσο η υλοποίηση της θεωρίας σε πράξη, ειδικά τις περιόδους των κοινωνικών αναταραχών και ανατροπών, που επιζητούμε, όταν στους αγώνες εμπλέκονται κοινωνικά κομμάτια που τους είναι άγνωστες οι μορφές δικιάς μας οργάνωσης και τα δικά μας σκεπτικά, είναι μία αρκετά σύνθετη συνθήκη, ή ένα σχεδόν ανέφικτο σχήμα, τις πρώτες μέρες τουλάχιστον ξεσπάσματος αυτών των φαινομένων. Είναι ένα ερώτημα το οποίο δεν είμαστε σε θέση να απαντήσουμε, καθώς όσο πιο πολύπλοκες γίνονται οι σχέσεις των κοινοτήτων μας με τους τόπους όπου κινούμαστε, και όσο πιο ανοικτές είναι οι δομές, ομάδες και διαδικασίες μας, τόσο με πιο πολλές αντιφάσεις ερχόμαστε αντιμέτωποι, και αυτές καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε με τον καθημερινό αγώνα.

Συνέλευση Κατάληψης Ανάλυσης

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΡΚΕΤΟΣ...

Βραβείο 2/10
21.00 Ιεράλινα σε
Αρχείο Αντιφώνη (Θεοτόκος) το ανανεωμένο
Νορμα Γκαουτς, ΜΕΤ
Two Bums
Lovers
Gators
Masters With Project

Κυριακή 4/10
18.00 Μια κριτική ανάγνωση
επί του βιβλίου "ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΚΑΙ ΤΟ ΧΕΙΜΕΡΑ" του
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ.
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΤΗΣ ΕΡΕΥΡΑΣ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΟΤΙ Η ΤΕΛΕΧΗ
ΠΡΟΣΒΛΕΠΕΤΑΙ ΣΤΟΙΧΙΣΜΟΣ, ΗΕ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ
ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΑΡΧΙΟ
ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ
ΕΡΕΥΡΑΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ
ΤΗΣ ΕΡΕΥΡΑΣ
ΠΡΟΣΒΛΕΠΕΤΑΙ
ΣΤΟΙΧΙΣΜΟΣ, ΗΕ
ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ
ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ
ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Live Hip Hop καφέ/σινεμά

Νίκος Ν-Αrow (Cintifado)

Sharp sun
Θυμής crew

Κυριακή 6/11
21.00

Καλλιτεχνική Επιμέλεια
Πρόγραμμα Προβλεπόμενα
Πρόγραμμα Προβλεπόμενα

Ήρθαν ντυμένοι φίλοι οι χείροι μου...

Το φως της νύκτας

Κυριακή 23 Ιουνίου στις 20.30

Παραμύθια για τους ανδρώτους και καλοκαίρι

Κυριακή 23 Ιουνίου στις 20.30

Εκδηλώσεις Ζυζυγιές

για τη επανουκείλιση όλων των μέσων αγώνα και άμυνας

Σάββατο 6.6
19.00

Κυριακή 7/6
18.00

2 χρόνια Κατάληψη Ανάληψης

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

18.00 Βραβείο Τέχνης
21.00 Κινηματογράφηση
21.00 Κινηματογράφηση
21.00 Κινηματογράφηση

ΚΑΤ.ΑΝΑ festival

Παρασκευή 12.6
18.30 Παρασκευή 12.6
18.30 Παρασκευή 12.6

Παράκληση 2009
Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

Σάββατο 13.6

18.00 Σάββατο 13.6
18.00 Σάββατο 13.6

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

ΔΙΗΜΕΡΟ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΑΝΤΙΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ

Κυριακή 7/6
18.00

Κυριακή 10/5
2 To Μπα Μπα

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

Αντιρατσιστικό Ολοήμερο στο Σκαπανείο 4 Ιουνίου Σάββατο

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

ΠΡΟΚΑΛΗΤΗΡΙΑ 10.6

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

Πέμπτη 21.5
17.30

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

ΚΟΡΙΘΛΑΝΟΣ

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

1800.000 ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΕΑΝΑ ΣΑΛΠΑΡΟΥΜΕ!

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

Η ΜΑΥΡΗ ΤΣΑΡΙΝΑ

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

ΘΑ ΣΑΣ ΒΡΟΥΜΕ!

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

ΒΙΒΛΙΟΠΡΟΫΚΣΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΚ ΣΚΗΝΗΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ 1979-2015

Κυριακή 13/11
18.00

1800.000 ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΕΑΝΑ ΣΑΛΠΑΡΟΥΜΕ!

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

Σάββατο 23.6
21.00

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

Συνάντηση Σάββατο 16/1
18.00

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

«ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ»
Η ιστορία της πανκ σκηνής στην Αθήνα 1979-2015

Κυριακή 13/11
18.00

1800.000 ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΕΑΝΑ ΣΑΛΠΑΡΟΥΜΕ!

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

no remorse

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

PARIS IS BURNING

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

Φεβράριος Οκτώβριος

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

1800.000 ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΕΑΝΑ ΣΑΛΠΑΡΟΥΜΕ!

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

no remorse

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

PARIS IS BURNING

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

Φεβράριος Οκτώβριος

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

1800.000 ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΕΑΝΑ ΣΑΛΠΑΡΟΥΜΕ!

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

no remorse

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Αρχιτέκτονα Παράκληση 2009

Ακολουθούν κείμενα ανθρώπων που συμμετέχουν ή στηρίζουν την κατάληψη

Οι “πρώτοι” που περιεργάστηκαν τον χώρο ήταν τα παιδιά!!

Ελεύθερα από προκαταλήψεις και γεμάτα από την παιδική περιέργεια έμπαιναν στον χώρο και τον περιεργαζόντουσαν. Με την φαντασία τους μετέτρεψαν ένα χώρο ως τότε κλειστό και απομονωμένο σε χώρο γεμάτο από παιδικά γέλια και φωνές.

Οι γονείς άλλοι διστακτικοί ως προς εμάς, άλλοι με πιο “ανοικτή” σκέψη αναγνώρισαν ότι ο χώρος καθαρίστηκε, βιάφτηκε και ανανεώθηκε με τα γκράφιτι που έγιναν στους εξωτερικούς τοίχους του κτηρίου. Στο πάρκο φτιάξαμε αυτά τα λίγα φώτα που μπορούσαμε για ν' ανάψουν καθώς και το νερό που δεν υπήρχε λόγω βλάβης. “Επιτέλους έχουμε τουαλέτα και νερό για τα παιδιά” είναι μία φράση που ακούγαμε τον πρώτο καιρό. Υπήρχαν βέβαια και πολλοί αγκυλωμένοι από την εικόνα των ΜΜΕ για τους “κουκουλοφόρους αναρχικούς” που μας έλεγαν “παίρνετε ναρκωτικά, κάνετε πάρτι κι όργια”.

Στο πέρασμα των τριών αυτών χρόνων ο κόσμος του πάρκου έχει συμφιλιωθεί με την ύπαρξη μιας αναρχικής κατάληψης στη γειτονιά. Έρχονται στον χώρο για να χρησιμοποιήσουν την τουαλέτα, να γεμίσουν τα μπουκάλια τους με νερό ή να φροντίσουν τα παιδιά τους με τις πρώτες βοήθειες του φαρμακείου αν έχουν χτυπήσει. Συμμετέχει στις εκδηλώσεις, κυρίως, σε ότι έχει να κάνει με παιδιά (θεατρικές παραστάσεις, παιδικές προβολές, αφηγήσεις παραμυθιών, παιχνίδια δημιουργικής απασχόλησης), συνεισφέρουν ρούχα και τρόφιμα για άστεγους και μετανάστες.

Θυμόμαστε την πρώτη φορά που ήρθαν γονείς δειλά – δειλά να ζητήσουν τραπέζια και καρέκλες για να τα βάλουν στη παιδική χαρά όπου γιόρταζαν παιδικά γενέθλια. Σήμερα μας είναι οικεία η παρουσία γονέων στη συνέλευση για να ζητήσουν τον χώρο για παιδικά γενέθλια όπου ελεύθερα χρησιμοποιούν ότι υπάρχει διαθέσιμο στον χώρο με μόνη δέσμευση να τον αφήσουν καθαρό και αφού έχει προηγηθεί μια μικρή ενημέρωση για τα χαρακτηριστικά της κατάληψης.

Όντας μια κατάληψη μέσα σ' ένα πάρκο θεωρούμε ότι είναι σημαντικό να μπορεί η γειτονιά να χρησιμοποιεί έστω κι έτσι τον χώρο και να έρθει σ' επαφή με την αναρχική θεώρηση και τις πρακτικές μας που μπορεί να τους είναι ανοίκειες. Παρ' όλ' αυτά ενδιαφέρονται για το τι είδους άλλες εκδηλώσεις γίνονται στον χώρο, διαβάζουν εφημερίδες και κείμενά μας.

Λωξάντρα

Γνωριμία λόγω graffiti

Σαν μαθητής άραζα με τις παρέες μου καθημερινά στο πάρκο πριν υπάρξει η κατάληψη στο αναψυκτήριο.

Η πρώτη επαφή με την κατάληψη ήταν ένα ηλιόλουστο μεσημέρι του Νοέμβρη του 2014 όπου καθόμασταν με την παρέα στο πάρκο όταν αντιληφθήκαμε “βανδαλισμό” στα graffiti που είχαμε φτιάξει (είχανε σβηστεί, καθώς είχε βαφτεί με άσπρη μπογιά όλος ο τοίχος). Η πρώτη μας σκέψη ήταν να ξαναφτιάξουμε το κτήριο όλο όπως ήτανε. Τελικά αποφασίσαμε να έρθουμε να ζητήσουμε εξηγήσεις. Τα παιδιά μας ζήτησαν συγνώμη και για να επανορθώσουν μας πρότειναν να ξαναβάψουμε εμείς τον τοίχο. Στην αρχή ερχόμασταν στον χώρο για ν’ αράξουμε και γνωριστήκαμε σιγά – σιγά με τα παιδιά αποκτώντας φιλικές σχέσεις μαζί τους. Η πρώτη εκδήλωση που παρακολουθήσαμε ήταν προβολή ντοκυμαντέρ για την δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου και την εξέγερση του Δεκέμβρη του ‘08. Μου ξύπνησε μνήμες από τότε που τα έβλεπα σαν μικρό παιδί στην τηλεόραση. Έτσι, ενώ οι υπόλοιποι σταδιακά αποστασιοποιήθηκαν, άρχισα να ενδιαφέρομαι για τον χώρο.

Η πρώτη μου εμπλοκή ήταν μια αφισοκόλληση για metal καφενείο και ακολούθησαν και άλλες εξωστρεφείς δράσεις (μικροφωνικές, πορείες, φεστιβάλ κ.α.)

Το κομβικό σημείο της μετέπειτα πορείας μου στο χώρο του κινήματος ήταν η επίθεση που δέχτηκε η κατάληψη από φασίστες. Ήταν μια πρωτόγνωρη κατάσταση να βλέπω τον χώρο της κατάληψης όπου περνούσα αρκετές ώρες την ημέρα να έχει υποστεί τέτοια καταστροφή. Η στεναχώρια των πρώτων ωρών μετατράπηκε σε οργή και θυμό, καθώς μέσα σ’ αυτό τον χώρο για πρώτη φορά ένοιωσα την αλληλεγγύη, την συντροφικότητα.

Ακόμα και μετά την επίθεση η ψυχική δύναμη και το πείσμα του κόσμου της κατάληψης, ενός κόσμου που προσπαθεί ν’ αλλάξει ταυτόχρονα τον εαυτό του και να αφυπνίσει την κοινωνία, να υπερασπιστεί τις αξίες και τα ιδανικά του με όποιο κόστος, περίσσευε.

Όλο αυτό μ’ έκανε να σκέφτομαι ν’ αρχίσω να συμμετέχω πιο ενεργά στην συνέλευση της κατάληψης, αλλά δεν ήμουν σίγουρος αν ταίριαζα πολιτικά με τα άτομά της.

Ήταν μέρα συνέλευσης και ήμουν στο χώρο κάποιες ώρες πιο

πριν μαζί με κόσμο της κατάληψης και όταν πλησίαζε η ώρα της συνέλευσης σηκώθηκα να φύγω και δύο σύντροφοί μου πρότειναν αν θέλω να συμμετέχω στην συνέλευση. Έμεινα από περιέργεια και ενδιαφέρον, μιας και μέχρι τότε ήμουν απλός παρατηρητής και μου φαινότουσαν βαρετές, ανούσιες και χάσιμο χρόνου.

Στην αρχή δεν έπαιρνα το λόγο και δεν καταλάβαινα και πολλά. Όσο πέρναγε ο καιρός άρχισα να καταλαβαίνω και να λέω την άποψή μου. Τώρα πια συνειδητοποιώ ότι οι συνελεύσεις είναι το αναγκαίο εργαλείο για τη λειτουργία και τις δράσεις της κατάληψης.

Οι αποφάσεις παίρνονται συλλογικά και είναι υπόθεση όλων μας, γιατί η κατάληψη είναι μια μικρογραφία της κοινωνίας όπως την οραματιζόμαστε. Στο χρόνο που είμαι μέλος της πολιτικής συνέλευσης κατάλαβα πόσο δύσκολη είναι η αναρχία. Πιο πριν νόμιζα ότι απλά μαζεύονταν κάποιοι άνθρωποι και κάνουν “μπάχαλα”.

Τώρα γνωρίζω ότι όλοι λειτουργούμε ισότιμα, δεν υπάρχουν αποκλεισμοί εκτός και αν κάποιος δεν αποδέχεται τις αξίες και τις μεταξύ μας συμφωνίες. Όταν αντιμετωπίζεις πρωτόγνωρες καταστάσεις συνειδητοποιείς το σκληρό πρόσωπο του κράτους και της κοινωνίας.

Με μόνα εφόδια τον σεβασμό στο διαφορετικό, ωριμότητα, υπομονή και επιμονή να μάχεσαι γι’ αυτό που πιστεύεις, ψυχική αντοχή, θάρρος, ψυχραιμία και κατανόηση ν’ αντιμετωπίζεις τις αδυναμίες της ανθρώπινης φύσης προσπαθούμε ν’ αγγίξουμε την ΑΝΑΡΧΙΑ.

Mort

Time bomb!

Η ανάληψη τα βράδια θυμίζει άγρια φωτογραφικά τοπία. Σκιές δέντρων στο πλακόστρωτο μονοπάτι, μια έρημη παιδική χαρά πνιγμένη στα σύννεφα υγρασίας...κάποιες νεολαιίστικες παρέες που κάθονται δεξιά και αριστερά, λιγιστές φωνές και ψίθυροι, με την καθημερινή παρουσία συντρόφων /-ισσών, να συνθέτουν το κλασσικό βραδινό μοτίβο. Ένας εντελώς διαφορετικός κόσμος, μια αντίστροφη εικόνα της πρωινής ζωής. Τα βράδια, μετά τις συνελεύσεις των ομάδων, συνηθίζουμε να καθόμαστε στο πάρκο, συζητώντας σε χαλαρή ατμόσφαιρα...

“Παιδιά, πλησιάστε μην φοβάστε” μια φωνή μας διέκοψε. Η φράση επαναλείφθηκε σε τρεμάμενο τέμπο κάνα δυο φορές ακόμα. Σε μια γωνία, αρκετά μακριά από τα μπαλκόνια της κατάληψης, κοντοστεκόταν μια γυναικεία φιγούρα, οικεία φυσιογνωμία της περιοχής. Εκείνη η παγωμένη χειμωνιάτικη νύχτα, με σημάδεψε περισσότερο από αυτά τα τρία χρόνια, καθώς ήταν η πρώτη φορά που συνειδητοποίησα ότι ένα ζωντανό κυττάρο αγώνα είναι το σημείο αναφοράς για την υπόλοιπη γειτονιά. Μια κάτοικος της περιοχής, όταν είχε ανάγκη από βοήθεια για μια προσωπική της υπόθεση, πλησίασε ότι πιο κοντινό πίστευε ότι βρισκόταν σε αυτήν.

Δεν έχουν σημασία στο σημείο αυτό οι παραπάνω πληροφορίες. Ίσως να μην γινόταν καμία αναφορά στο συγκεκριμένο περιστατικό, ένα από τα δεκάδες παρόμοια που έχουμε ζήσει σε αυτή την μικρή κοινωνία του πάρκου, μέχρι να γίνει αντιληπτό ότι αυτά που συμβαίνουν γύρω από τις κοινότητές μας, η δυναμική των πραγμάτων που αναπτύσσεται στις περιοχές όπου συνυπάρχουμε και παρεμβαίνουμε ως αυτοοργανωμένο κίνημα, είναι στοιχείο που πολλές φορές το υποτιμούμε. Τέτοιου είδους καθημερινές αμφίδρομες σχέσεις είναι σίγουρα συνηθισμένη εικόνα σε αρκετούς χώρους αγώνα. Η αλληλεγγύη που αναπτύσσεται στις γειτονιές, οι σχέσεις που χτίζονται με τον κόσμο, πέρα από τις πολιτικές διαφορές μας, μέσα σε ένα επίπεδο ανθρώπινο και κοινωνικό, είναι η έμπρακτη αμφισβήτηση του ατομισμού, του ανταγωνισμού και της αδράνειας... Είναι η ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια του εξουσιαστικού κόσμου, η οποία αναμένει την ώρα της πυροδότησης.

Όσο ριζώνουν τα εγχειρήματά μας στον κοινωνικό ιστό, όσο πιο δραστήρια και επιθετικά είναι, τόσο πιο πολύ ανοίγει ο δρόμος για την κοινωνία που θέλουμε. Τα απελευθερωμένα εδάφη του αγώνα, με τα κακά τους και τα καλά τους, είναι τα φίλτρα μέσα στα οποία μετασχηματίζουμε τον ολοκληρωτισμό και τις κυρίαρχες σχέσεις. Είναι αυτά που προετοιμάζουν το έδαφος για τον κόσμο που επιθυμούμε. Γκρεμίζουμε και χτίζουμε...

pedro

Με τα μάτια ενός φίλου

Τρία χρόνια ανοιχτός κοινωνικός χώρος, με μια άλλη όμως οπτική γωνία τρία χρόνια κατελλημένο κτίριο. Ο λόγος για το αναψυκτήριο της Ανάληψης στον Βύρωνα. Πώς μπορείς να γράψεις μια συγκλίνουσα προς την αντικειμενικότητα άποψη για το τι είδες σε αυτήν την στέγη-χώρο, όταν δεν γνωρίζεις την τέχνη ενός ιστορικού ή τον τρόπο του χαμαιλέοντα ενός δημοσιογράφου; Είναι σημαντικό για έναν αναρχικό να βρίσκετε σε επαγρύπνηση, μια συνεχή κόπωση για να δει το άτομο μοναδικό και να κοινωνικοποιείται, οριζόντια, αδιαμεσολάβητα με ισότητα και αμοιβαιότητα, με καλή πίστη για τον σκοπό της ατομικής και κοινωνικής απελευθέρωσης. Για έναν αλληλέγγυο κόσμο που χαρακτηρισμοί όπως “νοικοκυρά” ή “πόρνη”, “εργατικός” ή “τεμπέλης” δεν θα υπάρχουν, όπως και πολλά άλλα. Από την άλλη, υπάρχει η άλλη οπτική γωνία που όλα τα προηγούμενα τα χαρακτηρίζει ουτοπικά, ανεφάρμοστα και με σχετική απάθεια βρίσκει στέγη-χώρο στην ιδιώτευση ή τον κρατισμό!

Ένας χώρος που λειτουργεί σε μια χώρα με την ονομασία Ελλάδα, που μέχρι τώρα στον παγκόσμιο χάρτη, χαρακτηρίζεται ως χώρα με σημαντική ιστορία και πολιτισμό. Διαβάζουμε ότι γέννησε το πολίτευμα δημοκρατία και βρίσκεται σε ένα κομβικό σημείο, ενώνει ή συνορεύει με τρεις ηπείρους. Βέβαια σε έναν κόσμο ουτοπικό δεν θα είχαν τόσο σημασία αυτά τα γεγονότα, σκέφτομαι όμως ότι όσο και αν μιλάμε για την ιστορία αυτού του γεωγραφικού χώρου (που η θέση της προδίδει γεωστρατηγικά και οικονομικά συμφέροντα), η εκμετάλλευση ποτέ δεν σταμάτησε. Η στατιστική λέει ότι περίπου 30 με 40 χρόνια κατά μέσο όρο σε αυτόν τον γεωγραφικό χώρο γίνεται ένας πόλεμος και ο πόλεμος θέλει εξουσιαστή και εξουσιαζόμενο. Κοιτώντας το σήμερα λοιπόν, παρατηρούμε έναν ιδιότυπο πόλεμο με ιδιαίζουσα χαρακτηριστικά. Σαράντα περίπου χρόνια μετά την πτώση της δικτατορίας, μια άλλη πολύ άγρια κατάσταση βρίσκεται σε αυτόν το τόπο. Με αφορμή την "οικονομική κρίση 2009", οικονομικοί οργανισμοί διεθνούς επιπέδου όπως και θεσμοί έσπευσαν γρήγορα να "βοηθήσουν". Το σίγουρο είναι πως αυτοί οι οργανισμοί και θεσμοί σε άλλες χώρες έφεραν φτώχεια, εμφυλίους, χαμηλό μορφωτικό επίπεδο, κοινωνικές ανισότητες, ανεργία και εργασιακό μεσαίωνα... Την καθάρη εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο δηλαδή, και πολλά άλλα. Είναι σαν να λέμε ότι οι οργανισμοί και οι θεσμοί αυτοί επιστρατεύονται για να θυμήσουν στον άνθρωπο ότι "δεν μπορείς να κάνεις ότι θέλεις, είσαι ιδιοκτησία μου." Σε αυτή τη συνθήκη κομβικό ρόλο παίζουν οι οικονομικές "ελίτ" της χώρας αυτής μαζί με τις κυβερνήσεις της και τις εκάστοτε αντιπολιτεύσεις (σύσσωμης), που λυσσαλέα προσπαθούσαν (και προσπαθούν) με

την βοήθεια των προαναφερθέντων να καθυποτάξουν με τη σειρά τους τον άνθρωπο και το κοινωνικό σύνολο. Αυτή η κατάσταση οδήγησε στην γενικευμένη αντίδραση. Η αρχή είχε γίνει έναν χρόνο πριν με την κρατική δολοφονία του 16χρονου μαθητή Αλ.Γρηγορόπουλου από αστυνομικό στα Εξάρχεια. Αυτό οδήγησε στο ξέσπασμα της εξέγερσης του Δεκέμβρη, τη συνάντηση κόσμου μέσα σε αυτή, και τη δημιουργία νέων δομών αγώνα. Ένα χρόνο μετά, με την έναρξη του “οικονομικού πολέμου σε καιρό εν ειρήνη”, κινήματα, άνθρωποι με διάφορες κοινωνικο-ιδεολογικές και πολιτικές καταβολές, βγαίνουν ξανά μαζικά στους δρόμους για να διαδηλώσουν για την υποτίμηση της ζωής τους. Μία από τις πολλές αντιδράσεις που υπήρξαν αυτά τα χρόνια, υπάρχουν και θα συνεχίσουν να υπάρχουν -σε πείσμα πολλών- είναι η δημιουργία κοινωνικών χώρων, πολλών μορφών. Ένας τέτοιος χώρος δημιουργήθηκε το 2014 στον Βύρωνα στην περιοχή Ανάλψη στο εγκαταλελειμμένο αναψυκτήριο του πάρκου της.

Στα πρώτα βήματα αυτού του εγχειρήματος, μέχρι και σήμερα, αυτό που παρατηρεί κανείς σε πρώτο πλάνο είναι ότι λίγοι άνθρωποι είναι σταθεροί και πολλοί έρχονται και φεύγουν! Όλοι/όλες όμως είναι χρήσιμοι. Η αρχή δεν ήταν εύκολη. Ο χώρος δέχτηκε επίθεση απο νεοναζί (ομοϊδεάτες των δολοφόνων του 34χρονου μουσικού Π.Φύσσα, την μνήμη του οποίου προσέβαλαν κατά τη διάρκεια της επίθεσης) όπως και άλλοι αντίστοιχοι χώροι), παρ'όλ' αυτά οι ζυμώσεις των ανθρώπων που βρίσκονται στο χώρο αυτό και θέλουν πεισματικά την ελευθερία της ατομικότητας και του συνόλου δεν πτόησαν το εγχείρημα και συνεχίζουν μέχρι και σήμερα να δρουν με παρεμβάσεις τόσο σε πολιτικό όσο και πολιτιστικό επίπεδο!

Δυστυχώς μια χώρα της Ασίας η Συρία την περίοδο αυτή έχει την δικιά της περιπέτεια .Ο εμφύλιος πόλεμος οδήγησε εκατομμύρια ανθρώπους στην Ευρώπη με χώρα υποδοχής την Ελλάδα . Περίπου 4.500.000 άνθρωποι της χώρας αυτής ξεριζώθηκαν. Οι νεκροί χιλιάδες όλων των ηλικιών, μέσα στην χώρα τους αλλά και έξω από αυτή.Χιλιάδες άνθρωποι και παιδιά βρήκαν πνιγυρό θάνατο στις ακτές της Ελλάδας (ως χώρα υποδοχής τους), στην προσπάθεια να αναζητήσουν μια καλύτερη τύχη για την ζωή τους στην Ευρώπη.Το ελληνικό κράτος με την δημιουργία ΗΟΤ-SPOT (κάτι σαν στρατόπεδα συγκέντρωσης) και των ΜΚΟ, σε πρώτη ανάγκωση έσπευσαν για βοήθεια σε μια πρωτοφανή, όπως την ονόμασαν "προσφυγική κρίση"! Μετά από πολλές αναγνώσεις όμως οι άνθρωποι αυτοί βρίσκονται στην ακόμα πιο δυσχερή θέση να καταλάβουν ότι αυτοί που τους έδωσαν το χέρι το μόνο που ήθελαν ήταν να κερδοφορίσουν από την θλιβερή αυτή ιστορία, καθώς βρέθηκαν πολλές εστίες αισχροκέρδιας τόσο από το κράτος όσο και από το παρακράτος της

χώρας αυτής σε άψογη συνεργασία μεταξύ τους και με την Ε.Ε. Παρ'όλ' αυτά υπήρχε κόσμος που παρά τις καθημερινές του δυσκολίες,έδωσε ένα μάθημα αλληλεγγύης. Κοινωνικοί χώροι εργάστηκαν έτσι ώστε να καλυφθούν όλες οι βασικές ανάγκες στους πρόσφυγες.Ο αναρχικός χώρος της Ανάληψης σε συνεργασία και με άλλους κοινωνικούς χώρους συμμετείχε σε αυτό το κύμα αλληλεγγύης: Κάλυψη διατροφικών αναγκών, ρουχισμός ,πολιτιστικά και καλλιτεχνικά δρώμενα είναι κάποια από τα πράγματα που έγιναν, σε έναν αγώνα που μας έκανε καλύτερους ανθρώπους εκατέρωθεν!

Άνθρωποι από αυτόν τον χώρο συμμετείχαν επίσης σε διαμαρτυρίες απέναντι στις εκκενώσεις καταλήψεων μιας συγκυβέρνησης, όπου ηγείται ένα αριστερό κόμμα. Αυτό το πογκρόμ των επιθέσεων σε κοινωνικούς χώρους, είχε ως κόστος συλλήψεις και δίκες, ενδεχόμενους κοινωνικούς στιγματισμούς ζώντας σε μια συντηρητική κοινωνία που δύσκολα μπορεί να απαγκιστρωθεί από το σύστημα που της δημιουργεί φτώχεια, μιζέρια και λήθη!

Αν κάτι περισσεύει σε αυτόν τον χώρο είναι οι πολιτιστικές και καλλιτεχνικές ανησυχίες. Η προσπάθεια δημιουργίας μουσικού STUDIO,προβολή ταινιών με κοινωνικοπολιτικό περιεχόμενο, μουσικά καφενεία, θεατρικές παραστάσεις όλων των ηλικιών, αντιφασιστικές συναυλίες, πάρτυ οικονομικής ενίσχυσης για πολιτικούς κρατούμενους και για κάλυψη ιατρικών εξόδων, συλλογικές κουζίνες με συζήτηση και συνδιαμόρφωση, μαθήματα αυτομόρφωσης όπως και χοροδιδασκαλία,ανοιχτή βιβλιοθήκη,μουσικές συναυλίες και παιδικά πάρτυ είναι ένα μέρος από τα πολλά που γίνονται στο γενικό πλαίσιο ενός ελευθεριακού προτάγματος. Με αυτή της τη δράση η Κατάληψη της Ανάληψης έχει αγκαλιάσει και έχει αγκαλιαστεί από την γειτονιά.

Εν κατακλείδι είχα την χαρά σε πολλά δρώμενα του συγκεκριμένου χώρου να βρίσκομαι παρόν , αν και δεν ζω σε αυτή τη γειτονιά, μπορώ να καταλάβω πως οι άνθρωποι εδώ έχουν εναρμονιστεί με τους ... “αναρχικούς της διπλανής πόρτας”. Αλλά δεν φτάνει μόνο αυτό, θέλει πολύ προσπάθεια και αγώνα για την ατομική και κοινωνική ελευθερία από όλους μας σε όλους τους κοινωνικούς χώρους με δύναμη και πίστη!Χρόνια πολλά και καλά “Κατάληψη Ανάληψη, εύχομαι ο όρος κατάληψη να “σβήσει” και με ελευθερία να γεμίσει!

Ο άνθρωπος μπορεί να ελπίζει όταν καταλάβει ότι η εξουσία του κλέβει την ζωή. Θα ζει όταν δεν θα υπάρχει εξουσία

Μαύρο - Άσπρο

Σχετικά με την νέα απόπειρα επίθεσης νεοναζί στη Κατάληψη της Ανάληψης

Λίγες μέρες πριν τυπώσουμε την παρούσα έκδοση, και σε μια περίοδο όπου η Κατάληψη ετοιμαζόταν για τις εκδηλώσεις των τριών της χρόνων, ομάδα φασιστών αποπειράθηκε να κάψει τον χώρο όπου αυτή στεγάζεται. Τα αντανακλαστικά συντρόφων/-ισσών ωστόσο απέτρεψαν αυτήν την επίθεση, που κατέληξε σε ολονύχτια καταδίωξη αυτών των στοιχείων, τα οποία τράπηκαν σε άτακτη φυγή. Αν και η ολονύκτια καταδίωξη δεν οδήγησε στον εντοπισμό τους, είχε τουλάχιστον ως αποτέλεσμα το να αποκαλυφτούν τα χαρακτηριστικά τους, όπως επίσης και την “κατάσχεση” τσάντας με εμπρηστικό υλικό. Παραθέτουμε το ενημερωτικό κείμενο που δημοσιεύσαμε ηλεκτρονικά σχετικά με το εν λόγω γεγονός:

“Το ξημέρωμα της Δευτέρας 25/9, (2.00 η ώρα) αντιληφθήκαμε τρία άτομα ηλικίας 18-23, να περιφέρονται στον περίγυρο χώρο του πάρκου της Ανάληψης. Σύντροφοι τους ακολούθησαν από απόσταση, και ζήτησαν να σταματήσουν για να μιλήσουνε μαζί τους, καθώς κρατούσαν τσάντα η οποία μύριζε βενζίνη. Η αντίδραση τοτε ήταν να...εξαφανιστούν με σπριντ κατηγορίας παγκοσμίου πρωταθλήματος στίβου! Το κυνήγι των φασιστών συνεχίστηκε μέσα στα στενά του Βύρωνα προς το Παγκράτι, όπου τελικά δεν κατέστη εφικτό να τους πιάσουμε. Κατά τη διάρκεια της καταδίωξης αφήσαν μία από τις δύο τσάντες που είχαν στην κατοχή τους πίσω. Μέσα στην τσάντα υπήρχαν τα εξής: ένα εθνικιστικό jockey, δύο μπουκάλια γεμάτα βενζίνη δεμένα και ένα μισογεμάτο μπουκάλι νερού με βενζίνη. Δεν θα σταθούμε τόσο στο γεγονός ότι φασιστικά στοιχεία ήρθαν να κάψουν μια αναρχική κατάληψη, αλλά περισσότερο στο γεγονός ότι ήρθαν να κάψουν μαζί με αυτή και το άλσος ενός πάρκου γειτονιάς που φιλοξενεί καθημερινά οικογένειες με παιδιά, και μια παιδική χαρά. Αυτό για εμάς είναι ένας ακόμα λόγος για να εντείνουμε τον αντιφασιστικό αγώνα στις γειτονίες μας. **Φασίστες τρέξατε καλά, ούτε στον Βύρωνα ούτε και πουθενά!**”

Αυτή ήταν η δεύτερη αποτυχημένη απόπειρα νεοναζί να επιτεθούν στον χώρο, μέσα σε ενάμιση χρόνο. Δεδομένου ότι γνωρίζουμε ότι οι καταλήψεις και τα στέκια του αγώνα είναι στόχοι τόσο φασιστών/νεοναζιστών, όσο και του κράτους, από τη μεριά μας δηλώνουμε ότι θα τα υπερασπιστούμε με κάθε μέσο και τρόπο απέναντι σε όποιον τα απειλεί. Για την ιστορία, αναδημοσιεύουμε αποσπάσματα από κείμενα σχετικά με την πρώτη απόπειρα:

Το πρωί της Κυριακής 3/1 στις 6.15 η ώρα, μετά τη λήξη συναυλίας hip-hop στην Κατάληψη της Ανάληψης, ομάδα οκτώ -από όσα μέχρι στιγμής γνωρίζουμε- φασιστών, πλησίασε το πάρκο της Ανάληψης. Κάποιοι από αυτούς προσπάθησαν να επιτεθούν σε σύντροφο που βρισκόταν στον περιβόλο χώρο της κατάληψης. Ο σύντροφος τους έλουσε με το λάστιχο του νερού και μπήκε στην κατάληψη κλείνοντας την πόρτα.

Οι φασίστες χαιρετώντας ναζιστικά (και βρίζοντας τον Παύλο Φύσσα) επιτέθηκαν αρχικά στην πόρτα, και αμέσως άρχισε σύγκρουση με παλούκια, καρέκλες, ποτήρια, κανάτες και τσιμεντόλιθους, μέσα απο τις σπασμένες τζαμαρίες μεταξύ των φασιστών και τεσσάρων συντρόφων που βρίσκονταν στην είσοδο της κατάληψης. Την ίδια στιγμή ένας σύντροφος και μια συντρόφισσα έκαναν τηλέφωνα και μάζευαν αμυντικά υλικά. Όταν οι φασίστες αντιλήφθηκαν ότι οι σύντροφοι προσπαθούσαν να ανοίξουν την πόρτα της κατάληψης για να βγούνε έξω (είχε μπλοκάρει από τα χτυπήματα), ενώ ερχόντουσαν και άλλοι σύντροφοι από τη γειτονιά, τράπηκαν σε φυγή προς την οδό Φορμίωνος, όπου διέφυγαν με μηχανάκια. Όλο το σκηνικό κράτησε δέκα λεπτά, με μοναδική δική μας απώλεια μια διαλυμένη πόρτα, ενώ απο την μεριά των φασιστών χτυπημένα κεφάλια και κομμάτια από σπασμένα κράνη.

Παρατηρούμε αύξηση των επιθέσεων από νεοναζιστικά στοιχεία στους κοινωνικούς χώρους των γειτονιών μας (επίθεση στο στέκι της συνέλευσης κατοίκων Βύρωνα Καισαριανής Παγκρατίου στις 1/12) πράγμα το οποίο τα προηγούμενα χρόνια ήταν αδιανόητο ,καθώς η παρουσία των φασιστών είχε εξουδετερωθεί ολοκληρωτικά. Αφήνουμε για αργότερα την αυτοκριτική που μας αναλογεί και τις αναλύσεις και λέμε μόνο ένα πράγμα...

ΘΑ ΤΟΥΣ ΒΡΟΥΜΕ

ΘΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΛΥΣΟΥΜΕ!

*Απόσπασμα από συμπληρωματικό κείμενο που ακολούθησε
για το εν λόγω περιστατικό:*

**Ενάντια σε Κράτος, φασίστες και αφεντικά. Με τους καταπιε-
σμένους και τους μετανάστες στους δρόμους της εξέγερσης!**

Η αποτυχημένη επίθεση νεοναζιστικών στοιχείων μετά το τέλος συναυ-
λίας στην Κατάληψη Ανάλυσης (Βύρωνας) στις 3/1, έρχεται να προστεθεί
σε μια σειρά απότυχημένων επιθέσεων σε στέκια και καταλήψεις τους τε-
λευταίους μήνες (Αυτόνομο στέκι, Στέκι συνέλευσης κατοίκων Βύρωνα-
Καισαριανής-Παγκρατίου, Αγρός, Κατάληψη Κουβέλου, Libertatia, Terra
Incognita, Χώρος Πολύμορφης Δράσης Αναρχικών Ζαΐμη 11, Αντίπερα
Όχθη) απο κρατικούς/παρακρατικούς. Την ίδια ώρα, το επίσημο κράτος
εκφοβίζει και απειλεί δομές αγώνα με εκκένωση είτε μέσω δημοτικών
αρχών (Βίλλα Ζωγράφου, MundoNuevo), είτε μέσω άλλων θεσμικών σχη-
μάτων, πχ. εκκλησία και πανεπιστήμια (Ορφανοτροφείο, κατάληψη 111,
Θεμιστοκλέους 58, Κοινωνικός Χώρος «Σχολείο», κατάληψη Βανκού-
βερ/Απαρτμάν) που διαπλέκονται με επιχειρηματικά συμφέροντα. Άλλα
στράκια (ΤΑΙΠΕΔ) του κράτους προσπαθούν να περιορίσουν την λει-
τουργία καταλήψεων με διακοπές ρεύματος (Ελεύθερο Αυτοδιαχειριζό-
μενο Θέατρο Εμπρός).

Οι επιθέσεις και οι απειλές αυτές μόνο τυχαίες δεν είναι καθώς στους χώ-
ρους μας αναπτύσσονται πολύμορφοι, αδιαμεσολάβητοι και κοινοί αγώ-
νες - ντόπιων και μεταναστών - ενάντια στον ρατσισμό, την εξαθλίωση,
την εκμετάλλευση, τον φασισμό. Εδώ δημιουργούνται και εξελίσσονται
σχέσεις αλληλεγγύης και ισοτιμίας. Σχέσεις ενάντια στον ατομισμό, τον
κοινωνικό κανιβαλισμό, την έμφυλη και κάθε μορφής καταπίεση. Οι κα-
ταλήψεις, ειδικότερα, αναπτύσσουν υποδομές που επανοικειοποιούνται
κοινωνικές χρήσεις και καλύπτουν ένα μεγάλο φάσμα αναγκών μας, από
τη φιλοξενία, τη στέγαση και τη σίτιση μέχρι τη δημιουργία χώρων τέχνης
και έκφρασης. Απέναντι σε μια κοινωνία στην οποία επικρατούν η πα-
ραίτηση, η εξατομίκευση και η εσωτερική της ήττας, τα εγχειρήματά
μας είναι αναπόσπαστο κομμάτι του αγώνα ενάντια στην κυριαρχία, και
ίσως από τα ελάχιστα αναχώματα ενάντια στην πλήρη υπαγωγή της κοι-
νωνίας στο κεφάλαιο και την εξουσία του. Είναι όπλα στον οξυνόμενο
κοινωνικό/ταξικό πόλεμο, στον οποίο έχουμε ανυποχώρητα διαλέξει
πλευρά, ενάντια σε κράτος, αφεντικά και φασίστες. Γι' αυτό η συχνότητα
των απειλών και των επιθέσεων όχι μόνο δεν μας τρομάζει. Όχι μόνο δεν

μας εκπλήσσει. Αντίθετα μας εξοργίζει!

Ο πόλεμος στους μετανάστες είναι η όξυνση του ταξικού/κοινωνικού πολέμου από τα κράτη και τα αφεντικά· ο ρόλος και οι επιδιώξεις του ελληνικού κράτους Κράτη και κεφάλαιο εντείνουν την επίθεση τους στα προλεταριοποιημένα και καταπιεσμένα κομμάτια της κοινωνίας στην προσπάθειά τους να αναδιαρθρωθούν. Η κρίση υπερσυσσώρευσης οδηγεί το κεφάλαιο στην παραγωγή όλο και μεγαλύτερων πλεοναζόντων πληθυσμών τόσο στις εθνικές ζώνες συσσώρευσης όσο και σε εμπόλεμες ζώνες. Στον ευρύτερο χώρο της Μ. Ανατολής, παραδοσιακές (τα Δυτικά κράτη) και αναδύμενες κρατικές μορφές (όπως το Ισλαμικό Κράτος) πολεμούν διεκδικώντας θέση σε νέες σφαίρες αναδιανομής. Ο πόλεμος που μαίνεται πλήττει τους πληθυσμούς της περιοχής και όταν δεν τους εξοντώνει τους οδηγεί στην προσφυγιά. Οι μετανάστες ρισκάρουν την ζωή τους για να φτάσουν στη Δύση, μια Δύση, όμως, που δεν χρειάζεται πια τους περισσότερους από αυτούς ούτε καν σαν “φτηνά εργατικά χέρια”. Είναι περισσευούμενοι, αταίριαστοι σε κοινωνίες που, χτυπημένες ήδη από τις αναδιαρθρώσεις, αντιμετωπίζουν τους μετανάστες, σε μεγάλο βαθμό, σαν εισβολείς. Η διαχείριση των πληθυσμών αυτών θέτει πραγματικά προβλήματα στα (δυτικά, πρωτίστως) κράτη και τα οδηγεί στα όριά τους. Σε κάθε περίπτωση, όμως, η “βιο”-πολιτική τους κατατείνει σε πολιτικές που παίρνουν όλο και πιο ανοιχτά χαρακτηρισμό φασιζουσών μορφών ελέγχου, περιορισμού και πειθάρχησης[...]

Το ελληνικό κράτος αξιοποιεί όλα αυτά τα στοιχεία για τον αποτελεσματικότερο έλεγχο των μεταναστευτικών πληθυσμών και την περαιτέρω εμπέδωση της κατάστασης εξαίρεσης που εγκαινίασε με τα κέντρα κράτησης τύπου Αμυδαλέζας. Προσπαθώντας, ταυτόχρονα, να αποσπάσει την νομιμοποίηση σε ακόμα πιο επιθετικές πολιτικές δημιουργίας “hot-spot” και στρατοπέδων συγκέντρωσης, η διαχείριση των οποίων περνά ουσιαστικά στον στρατό (μαζί με καθοριστικές λειτουργίες συντονισμού[...])

“Με όλα αυτά, το ελληνικό κράτος στρώνει το έδαφος στους φασίστες για να αναλάβουν κι αυτοί δράση, είτε χτυπώντας στέκια και καταλήψεις είτε οργανώνοντας “επιτροπές κατοίκων”, πίσω από τις οποίες δεν φροντίζει καν να κρυφτεί η Χρυσή Αυγή. Αυτές οι φασιστο-επιτροπές έχουν δώσει ήδη δείγματα της μισανθρωπικής τους δράσης κρεμώντας κεφαλές γουρουνιών έξω από το υπό κατασκευή στρατόπεδο συγκέντρωσης στο Σχιστό και βάζοντας φωτιά σε ένα αντίστοιχο στρατόπεδο στα Γιαννιτσά· αλλά και της αगाστής συνεργασίας τους με το κράτος, όταν προσπάθησαν να επιτεθούν σε αντιφασίστες (στον σταθμό του Ηλεκτρικού στον Πειραιά) που συμμετείχαν στην αντιφασιστική (αντι)συγκέντρωση στο Σχιστό, με τις πλάτες των (λιμενο)μπάτσων. Η αριστερο-ακροδεξιά

συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αναδεικνύεται άξιος εγγυητής της συνέχειας τόσο του ελληνικού κράτους όσο και της υποτίμησής μας από το κεφάλαιο[...] Σε ό,τι μας αφορά, ο μαχητικός αντιφασισμός και οι συντονισμένες δράσεις που πραγματοποιήσαμε τον Γενάρη και τον Φλεβάρη στις γειτονιές των ανατολικών συνοικιών (παρεμβάσεις σε δρόμους και πλατείες, μοτοπορεία, μαζική πορεία στις 26/1), είναι μόνο κάποιες απαντήσεις από την μεριά του κινήματος. Ο δρόμος είναι το πεδίο της κοινωνικής αντιπαράθεσης και σύγκρουσης και σε αυτόν πρέπει να παραμείνουμε και να παλέψουμε, τσακίζοντας κράτος, αφεντικά και φασίστες. Γνωρίζουμε επίσης καλά ότι αυτό το νέο μοντέλο ολοκληρωτισμού, δεν είναι μόνο δικιά μας υπόθεση αλλά υπόθεση ολόκληρης της κοινωνίας. Γι'αυτό και θέλουμε να βρεθούμε ξανά στα οδοφράγματα δίπλα στα πιο εξεγερσιακά κομμάτια της. Να αντισταθούμε και να περάσουμε στην αντεπίθεση, ενάντια στον έλεγχο, την καταστολή και την εκμετάλλευση. Για την κοινωνία της ελευθερίας, χωρίς Αφεντικά και Δούλους...Ραντεβού στους δρόμους της Φωτιάς... (ολόκληρο το κείμενο στο katalipsianalipsis.espinblogs.net)

Στο απέραντο χάος της σάπιας κοινωνίας που ζούμε ενώ κάποιοι κοιτάνε να βουλευτούνε και να αγγίξουν την λάμψη...

Τρία χρόνια τώρα σε βλέπω να αιμορραγείς προσπαθώντας να χτίσεις νέους δρόμους γκρεμίζοντας του κόσμου όλα τα σύνορα.

Τρία χρόνια τώρα σε είδα να γελάς σε είδα να πολεμάς σε είδα και ματωμένη, σε είδα να αγκαλιάζεις χιλιάδες περαστικούς σε είδα να μοιράζεσαι μαζί τους το τραπέζι,

σε είδα να δίνεις τόπο στην οργή, σε είδα να στέκεσαι γεμάτη περηφάνια και στοργή όταν φωνές μικρών παιδιών σε επισκέπτονταν κάθε καλοκαίρι, σε είδα στην αδικία των άπληστων οργισμένη να ουρλιάζεις,

σε είδα να συλλέγεις ψυχές και οικογένειες να φτιάχνεις, σε είδα στα δύσκολα το χέρι να μου απλώνεις, να μου ζεσταίνεις την ψυχή από την σαπίλα των μισάνθρωπων να με απελευθερώνεις...

M.